

Микола ГАЛІВ,
 orcid.org/ 0000-0001-7068-3124
 кандидат педагогічних наук, доцент,
 доцент кафедри історії України
 Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
 (Україна, Дрогобич) halivm@yahoo.com

ДОКУМЕНТИ ЗІ СТУДЕНТСЬКОГО ЖИТТЯ БОГДАНА СТАШИНСЬКОГО (1948 – 1951 рр.)¹

У статті опубліковано та проаналізовано виявлені в архіві Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка документи, пов'язані зі студентським життям Богдана Сташинського, відомого радянського агента, убивці чільних діячів ОУН Лева Ребета та Степана Бандери.

Ключові слова: Богдан Сташинський, МДБ, Львівський державний педагогічний інститут
Лит. 16.

Mykola HALIV,
 PhD (Education), Associate Professor of the Department of Ukraine's History
 of Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University
 (Ukraine, Drohobych) halivm@yahoo.com

THE DOCUMENTS ABOUT BOHDAN STASHYNSKYI'S STUDENT LIFE (1948 – 1951)

The author of the article found in the archive of Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University certain documents related to the student life of Bohdan Stashynskyi, a well-known Soviet agent, the murderer of prominent OUN figures Lev Rebet and Stepan Bandera. The article publishes and analyzes these documents: 1) the personally written and signed by B. Stashynskyi application for his admission to Lviv State Pedagogical Institute; 2) a short autobiography by B. Stashynskyi; 3) an examination letter from Lviv State Pedagogical Institute for an entrance exam in mathematics; 4) examination letter № 72 from Lviv State Medical Institute; 5) an extract from the order of B. Stashynskyi's expulsion from Lviv State Pedagogical Institute. It is established that the aforementioned documents on the whole confirm B. Stashynskyi's story during his trial in 1962 in Karlsruhe (Federal Republic of Germany).

Key words: Bohdan Stashynskyi, MGB, Lviv State Pedagogical Institute
Ref. 16.

Николай ГАЛИВ,
 кандидат педагогических наук, доцент,
 доцент кафедры истории Украины
 Дрогобычского государственного педагогического
 университета имени Ивана Франко
 (Украина, Дрогобыч) halivm@yahoo.com

ДОКУМЕНТЫ ИЗ СТУДЕНЧЕСКОЙ ЖИЗНИ БОГДАНА СТАШИНСКОГО (1948 – 1951 гг.)

В статье опубликованы и проанализированы выявленные в архиве Дрогобычского государственного педагогического университета имени Ивана Франко документы, связанные со студенческой жизнью Богдана Сташинского, известного советского агента, убийцы видных деятелей ОУН Льва Ребета и Степана Бандеры.

Ключевые слова: Богдан Сташинский, МГБ, Львовский государственный педагогический институт
Лит. 16.

¹ Публікація містить результати досліджень, проведених при грантовій підтримці Держаного фонду фундаментальних досліджень за конкурсним проектом Ф77/80 – 2017.

Постановка проблеми. Біографія агента КДБ Богдана Сташинського в останні роки все більше привертає увагу вчених. Можна упевнено стверджувати, що якби не події 1961–1962 рр. пов'язані з його втечею до Західного Берліна, зізнанням у скоєних злочинах й нарешті гучним судовим процесом в Карлсруе, ніхто ніколи не дізнався б подробиці життя людини, що за дорученням найвищого керівництва Радянського Союзу здійснила убивства чільних лідерів українського націоналістичного руху Лева Ребета (1957) та Степана Бандери (1959). Життя і діяльність Богдана Сташинського викликають зацікавлення дослідників українського визвольного руху насамперед з погляду соціальної та психологічної історії, просопографії як один із яскравих прикладів перетворення людини у «гвинтик» державної тоталітарної машини. Вагомим джерельним резервуаром для них стала нещодавно оприлюднена Службою зовнішньої розвідки України семи-томна «Справа оперативної розробки агента КДБ Сташинського Б.М. («Олег» – «Тарас»))» [9].

Аналіз останніх досліджень. «Геростратова слава» Богдана Сташинського, а особливо його втеча на Захід разом з дружиною-німкенею (що, до слова, дало підстави деяким публіцистам створити йому образ романтичного спецагента, який пішов на зраду і самовикриття через кохання), й досі привертає увагу дослідників – фахівців з історії спецслужб [4; 8; 10; 13; 16], українського визвольного руху [13–14], юриспруденції, а також письменників і публіцистів (серед останніх можна згадати інтерв'ю-містифікацію з начебто живим іще Сташинським у Києві) [1; 5; 15]. Зрештою, завдяки судовому процесу над Богданом Сташинським у Карлсруе (жовтень 1962 р.) головні віхи біографії радянського агента-убивці було розкрито самим же підсудним [6; 11]. Наперед зауважимо, що дослідники зазвичай оминали архіви тих навчальних закладів, до яких був причетний учень та студент Богдан Сташинський.

Мета статті – опублікувати та проаналізувати виявлені в архіві Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка документи, пов'язані зі студентським життям Богдана Сташинського.

Виклад основного матеріалу. З опублікованих 1965 р. у Мюнхені матеріалів суду над Б. Сташинським дослідникам було відомо про його навчання у Львівському державному педагогічному інституті, куди він вступив 1948 р. Як відомо, Львівський педінститут було засновано у квітні 1940 р., а в 1960 р. переведено до Дрогобича й приєднано до Дрогобицького державного педагогічного інституту (зараз – університету) імені Івана Франка. Разом з викладачами, студентами, бібліотекою, деяким обладнанням до Дрогобича потрапив й архів Львівського педагогічного інституту. З того часу й до сьогодні усі фонди цього архіву, які охоплюють справи за 1940 – 1941 і 1944 – 1960 рр., знаходяться в архіві Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Нами проведено відповідну пошукову роботу, в результаті чого віднайдено низку документів, що стосуються Б. Сташинського: 1) власноручно написану і підписану заяву на прийняття до вишу; 2) коротку автобіографію; 3) екзаменаційний лист із Львівського педагогічного інституту для вступного іспиту з математики; 4) екзаменаційний лист № 72 із Львівського державного медичного інституту; 5) витяг з наказу про виключення Б. Сташинського з педагогічного інституту.

Відзначимо, що усі згадані документи в цілому підтверджують розповідь Б. Сташинського на суді 8 жовтня 1962 р. про свою освіту. Він зазначив, що як і значна частина своїх однокласників-випусників школи подав документи для вступу до Львівського медичного інституту [11, 126]. Як впливає з екзаменаційної відомості № 72, виданої приймальною комісією Львівського медінституту, документи було подано Б. Сташинським 9 липня 1948 р., що засвідчено протоколом № 2 цієї ж комісії [2, 62]. Попри успішно складені іспити, юнак усе ж не був зарахований до цього ВНЗ з огляду на великий конкурс (20–30 осіб на місце). Час для вступу до інших вищих закладів освіти було втрачено, лише у Львівському педінституті ще проводився набір. «За 4 або 5 днів перед початком семестра я почув, що в Педінституті можна ще щось зробити. Я вніс туди мої папери, мусів скласти ще два іспити, і мене прийняли» [11, 126], – згадував Б. Сташинський на лаві підсудних.

Власне заява на ім'я ректора педінституту з проханням прийняти на перший курс фізико-математичного факультету та написана з цієї нагоди автобіографія датовані 27 серпня 1948 р. [2, 59–60]. Тож документи справді були подані за чотири дні до початку першого семестру. При-

ймальна комісія Львівського педагогічного інституту, очевидно, взяла до уваги екзаменаційний лист № 72 (зі знімком і підписом абітурієнта), виданого Б. Сташинському приймальною комісією медичного інституту, в якому були зафіксовані результати вступних іспитів. Зауважимо, що екзаменаційний лист у той час становив собою перепустку на іспит, без якої абітурієнта не допускали до участі у вступних випробуваннях. Після закінчення «приймальних іспитів» лист слід було повернути приймальній комісії та отримати замість нього або студентський квиток (якщо за результатами іспитів абітурієнта було зараховано студентом), або усі подані раніше документи. Очевидно, Б. Сташинський, дізнавшись про відмову у прийомі, так і не повернув листа до приймальної комісії медичного інституту, а подав його до відповідного органу педагогічного вишу у Львові.

З екзаменаційного листа № 72 бачимо, що Б. Сташинському довелося здавати при вступі до медичного інституту чотири іспити: з української і російської мов, фізики та хімії. Вони відбулися 2, 6, 11 і 16-го серпня 1948 р., причому з української і російської мов екзамен проводився у двох формах – письмовій та усній. Загалом на іспитах абітурієнт Сташинський виявив непогану підготовку, отримавши з усіх предметів оцінку «чотири» («добре») і лише за усний іспит з російської мови заробив «п'ять». Власне іспит з російської мови було оцінено у 4,5, а загальна сума оцінок за усі іспити склала 16,5 [2, 62].

Подавши заяву і екзаменаційний лист до Львівського педагогічного інституту, Б. Сташинський також отримав екзаменаційний лист зі своїм знімком, гербовою печаткою ЛДПУ старого зразка² і підписом відповідального секретаря приймальної комісії. Документ, напевно, оформлявся поспіхом, бо підпису самого абітурієнта у ньому немає [2, 61]. На суді в Карлсруе Б. Сташинський повідомив, що при вступі до педінституту склав ще два іспити [11, 126]. Екзаменаційний лист вказує на складання справді двох іспитів – письмового і усного, але з однієї дисципліни – математики. Відбулося це 28 серпня 1948 р. (ця дата також стоїть у резолюції на заяві з приміткою «допустити до іспитів з математики»), а результати – «чотири» і «п'ять» – заокруглено до оцінки «відмінно» [2, 59, 61зв].

Певне зацікавлення викликає автобіографія Б. Сташинського, в якій 17-річний юнак рівним, широким почерком повідомляє дату (4 листопада 1931 р.) і місце свого народження – с. Борщовичі Новояричівського району (район з центром у селищі Новий Яричів Львівської області існував у 1940 – 1941 і 1944 – 1962 рр.), а також соціальний статус власної родини – «сім'я селянина». Наступні чотири речення автобіографії присвячені шкільній сторінці життя Б. Сташинського. До першого класу школи в рідному селі він вступив на початку Другої світової війни – 1939 р. Неповноосередньою (з семирічним терміном навчання) школа в Борщевичах, як й інші школи західних областей УРСР, стала лише упродовж січня-березня 1940 р. – згідно із спеціальним урядовими інструктивними матеріалами [7]. Б. Сташинський в роки німецької окупації (1941 – 1944) продовжував навчання в місцевій школі, яка, мабуть, отримала статус початкової семирічної. З поверненням радянських властей у липні-серпні 1944 р. школу знову було реорганізовано в НСШ, де Богдан провчився останній рік і закінчив сьомий клас. З 1945 р. він продовжив освіту в старших класах середньої школи № 11 м. Львова. Зауважимо, що в автобіографії юнак не згадав місцезнаходження школи, бо ж писав документ при вступі до вишу у Львові і, напевно, мимовільно оминув цю деталь [2, 60]. Під час судового процесу він повідомив про навчання за бажанням батьків в одній із десятирічок Львова, де оплата за освіту становила 150 крб. на рік [11, 126].

Загалом, ця автобіографія викликає певне запитання хронологічного порядку: якщо Богдан розпочав шкільне навчання у 1939 р. то до літа 1944 р. міг закінчити лише п'ять класів. Може видатися, що молодий абітурієнт помилився або свідомо приховав від приймальної комісії справжню дату початку шкільної освіти – 1938 р. Саме цей рік Б. Сташинський вказав у своїй автобіографії від 14 жовтня 1952 р., яку писав, будучи вже агентом МДБ. У цьому документі він

² На печатці фігурував напис «Львівський Державний Педагогічний Інститут НКО УРСР». Як відомо, народні комісаріати були трансформовані в міністерства ще на початку 1946 р. Тож понад два роки у Львівському педагогічному інституті, при якому діяв ще й учительський інститут, не спромоглися замінити печатку. До слова на екзаменаційному листі № 72 було проставлено печатку, щоправда не гербову, а відділу кадрів Львівського державного медичного інституту з вказівкою приналежності до центрального органу виконавчої влади – «МОЗ УРСР».

оповів, що з приходом радянських властей і до літа 1941 р. відвідував I і II класи [9]. Цьому непотрібно дивуватися, адже восени 1939 р. радянська влада, відкриваючи навчальний рік, зобов'язала учнів відвідувати той же клас, в якому ті навчалися у 1938/39 н.р. Тож, Богданові довелося двічі навчатися у першому класі – у 1938/39 і 1939/40 н.р.

Власне в автобіографії 1952 р. Б. Сташинський лише побіжно згадав про свій вступ до Львівського педагогічного інституту, детальніше оповівши про співпрацю з МДБ, яка почалася 1950 р. [9]. Розповів він про неї і на засіданні суду у 1962 р. Його, студента третього курсу, начебто затримали за безквитковий проїзд у потязі, коли юнак їхав зі Львова до рідних Борщевич (у селі знаходилася залізнична станція). Відтак хлопця було завербовано капітаном МДБ Ситніковським, після чого він брав агентурну участь у боротьбі з українським націоналістичним підпіллям, до якого була причетна одна з сестер Сташинського [11, 127, 129]. У вже згаданій «Справі оперативної розробки агента КДБ Сташинського Б.М. («Олег» – «Тарас»)» [9] збереглася написана знову ж рівним почерком, але російськомовна підписка хлопця про зобов'язання «чесно допомагати органам МДБ в їх роботі з виявлення осіб, які ведуть боротьбу проти Радянської влади, антирадянськи налаштованих, а також осіб з числа учасників ОУНівського підпілля та їх пособників». Вона датована 22 квітня 1950 р. (Справа оперативної розробки агента КДБ Сташинського Б.М. («Олег» – «Тарас»). т. 1, арк. 43).

З цього часу почалася агентурна діяльність студента Б. Сташинського. Не вдаємося до опису цього етапу в житті Богдана, оскільки це не є завдання нашої публікації, та й деталі відомі вже не лише з його слів на суді, але й з оприлюднених архівних матеріалів [9]. Зауважимо, що збираючи агентурні дані для МДБ юнак і далі продовжував навчання в інституті. «Я далі студіював, це тривало приблизно 3/4 року (після вербування. – М. Г.). Я повинен був далі студіювати» [11, 134], – зазначив Б. Сташинський на суді.

Лише на початку 1951 р., коли закінчувався п'ятий семестр навчання в педагогічному виші, Б. Сташинському було доручено важливе завдання – проникнути в одну з підпільних боївок. Упродовж лютого – червня як агент він перебував «у лісі» та здобув для МДБ необхідну інформацію [11, 134–136]. Про виконання цього завдання Богдан розповів в автобіографії 1952 р., а керівництво радянських спецслужб згодом позитивно оцінило дії свого агента у першій половині 1951 р., оскільки завдяки їм у поле зору МДБ потрапило близько 30 осіб, частина з яких згодом були заарештовані та ув'язнені [9].

Протягом цього часу юнак не відвідував заняття, за що його наказом ректора інституту Г. Ломова від 28 березня 1951 р. (№ 41) було виключено з лав студентів [3, 115зв, 116зв]. Під час суду 1962 р. агент КДБ зізнався, що навесні 1951 р. припинив студії, розсварився з родиною і вже не міг повернутися до рідного села. На запитання судді щодо можливості продовження студій, Б. Сташинський відповів: «Коли б я мав необхідні матеріальні засоби, я міг би продовжувати навчання. Навчання було перервано; перед тим мені, щоправда, обіцяли, що я зможу його продовжувати, та як я повернувся після цього доручення, мені запропоновано далі працювати. Це була пропозиція, але мені не залишалось нічого іншого, як прийняти її і далі працювати для НКВД. Вороття для мене вже не було» [11, 136–137].

Висновки. На цьому власне й закінчилася «педагогічна кар'єра» Б. Сташинського. Він майже випадково, в останню мить устиг стати студентом саме педагогічного інституту. І хто-зна, якби не випадковість із затриманням «зайця» у потязі, можливо працював би Богдан Миколайович учителем в одній зі шкіл рідного краю... Мабуть, це саме та ситуація, коли випадковість править історією та людськими долями. Пропоновані ж документи проливають світло на незначний відтинок біографії Б. Сташинського й можуть бути використані дослідниками життя одного з найвідоміших радянських агентів часів «холодної війни».

ДОКУМЕНТИ

Документ № 1. Заява Богдана Сташинського з проханням прийняти на навчання до Львівського державного педагогічного інституту (27 серпня 1948 р.)

Допустити до
іспитів з математики
28-VIII-48 р. (підпис)

Директору Львівського
Педагогічного Інституту
від гр. Сташинського Б.Н.
паспорт № 9/2018

Заява

Прошу прийняти мене на I курс Львівського Педагогічного Інституту на фізико-математичний відділ.

27-VIII-48 р.
Сташинський Богдан Н.

Джерело: Архів ДДПУ ім. І. Франка. – Ф. 1. – Оп. 3. – Од. зб. 65. – Арк. 59.

Документ № 2. Автобіографія Богдана Сташинського, написана при поданні документів на вступ до Львівського державного педагогічного інституту (27 серпня 1948 р.)

Автобіографія

Я, Сташинський Богдан Николаевич народився 4-XI-1931 р. в селі Борщовичах, Ново-Яричівського району, Львівської області в сім'ї селянина. Маючи 8 років, в 1939 р я вступив в I клас місцевої неповно середньої школи, в 1941 р. закінчив II клас. В час німецької окупації з 1941 по 1944 р. я закінчив в місцевій школі III, IV, V і VI клас. Після приходу Червоної Армії, в 1944 р я вступив в VII клас місцевої школи, яку і закінчив в 1945 р. Після закінчення неповно середньої школи, я в 1945 р. поступив в VIII клас середньої школи № 11³, де і закінчив 10-ий клас в 1948 р.

27-VIII-48 р.
Сташинський Богдан Н.

Джерело: Архів ДДПУ ім. І. Франка. – Ф. 1. – Оп. 3. – Од. зб. 65. – Арк. 60.

Документ № 3. Екзаменаційний лист Богдана Сташинського

Арк. 61

(печатка ВНЗ)

ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ
УЧИТЕЛЬСЬКИЙ

фізмат фак.

ЕКЗАМЕНАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Прізвище	Сташинський
Ім'я	Богдан
По батькові	Миколаєвич

/ особистий підпис вступника ⁴

ПІДПИС ВІДПОВІДАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ
ПРИЙМАЛЬНОЇ КОМІСІЇ
(підпис)

³ Середня школа № 11 у м. Львів.

⁴ Підпису Б. Сташинського немає. Вочевидь документ оформлявся поспіхом.

Арк. 61 зв.

ВІДМІТКИ ПРО ПРОХОДЖЕННЯ ПРИЙМАЛЬНИХ ІСПИТІВ

нр. п/п	Назва дисципліни	Характер іспиту	Дата іспиту	Оцінка	Підпис викладача
1.	Українська мова	Письмовий Усний Загальна оцінка			
2.	Українська література	Усний			
3.	Російська мова.....	Письмовий Усний Загальна оцінка			
4.	Російська література...	Усний			
5.	Історія народів СРСР	Усний			
6.	Математика	Письмовий Усний Загальна оцінка	28/ VIII-48 28/ VIII-48 28/ VIII-48	добре Відм. Відм.	(нідпис) (нідпис) (нідпис)
7.	Фізика	Усний			
8.	Хімія	Усний			
9.	Географія	Усний			

Джерело: Архів ДДПУ ім. І. Франка. – Ф. 1. – Оп. 3. – Од. зб. 65. – Арк. 61 – 61зв.

Документ № 4. Екзаменаційний лист № 72, виданий Приймальною комісією Львівського державного медичного інституту (заповнений між 9 липня – 16 серпня 1948 р.)

Прізвище Сташинский

Ім'я Богдан по батькові Николаевич

Протокол № 2 від 9/VII 1948 р.

Порядковий № 72

за жур. Приймальної Комісії

...Сташинський...
(Особистий підпис)

М.П. (печатка відділу кадрів
Львівського державного
Медичного інституту МОЗ УРСР)

Відповідальний секретар
Приймальної Комісії (нідпис)

ОЦІНКИ

з переведення вступних іспитів

нр. п/п	Дисципліна	Характер іспитів	Дата	Оцінка	№ ек. прот.	Підпис екзаменат.
1	Математика	Письмова робота Усний іспит				
2	Російська мова	Письмова робота Усний іспит	11/ VIII	четыре пять	21.	(нідпис)
3	Українська мова	Письмова робота Усний іспит	2/8 1948	чотири чотири	5	(нідпис)
4.	Фізика		16/ VIII-48	Четыре	7	(нідпис)
5	Хімія		6 / VIII	Добре	3	(нідпис)
6	Інозем. мова	яка				
7						
8						
	Сума оцінок			16,5		

Джерело: Архів ДДПУ ім. І. Франка. – Ф. 1. – Оп. 3. – Од. зб. 65. – Арк. 62.

Документ № 5. Витяг з наказу про виключення Богдана Сташинського з Львівського державного педагогічного інституту (28 березня 1951 р.)

*Наказ № 41
по Львівському державному
педагогічному інституту
від 28 березня 1951 р.*

[...]

§ 7

Виключити з інституту студ. III курсу фізико-математичного факультету Сташинського за неявку на заняття

Підстава: рапорт декана фізмат. факультету

[...]

Директор: (підпис) Г. Ломов

Джерело: Архів ДДПУ ім. І.Франка. – Ф. 1. – Оп. 1. – Од. зб. 16: Прикази по інституту. – Арк. 115зв, 116зв.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ І ЛІТЕРАТУРИ

1. Андрухович Ю. Чувирила і чудовисько // Хрещатик. – 12 березня 2008 року, середа, №44 (3260). – [Ел. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kreschatic.kiev.ua/ua/3260/art/1205267322.html>;
2. Архів Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка (далі – Архів ДДПУ ім. І. Франка). – Ф. 1. – Оп. 3. – Од. зб. 65.
3. Архів ДДПУ ім. І. Франка. – Ф. 1. – Оп. 1. – Од. зб. 16.
4. Веденєєв Д. В. Двобій без компромісів. Протиборство спецпідрозділів ОУН та радянських сил спецоперацій. 1945 – 1980-ті роки: Монографія / Д. В. Веденєєв, Г. С. Биструхін. – К.: К. І. С., 2007. – 568 с.
5. Гордасевич Г. Степан Бандера: людина і міф / Г. Гордасевич. – Львів: ЛА «Піраміда», 2001. – 208 с.
6. Збірка документів та матеріалів про вбивство Степана Бандери 1909 – 1959 / [Упоряд. Гой П., Степенський Б., Саноцька Р.]. – Торонто–Нью-Йорк–Мюнхен–Лондон–Мельбурн: Світовий Український Визвольний Фронт, 1989. – 80 с.
7. Інструкція про порядок реорганізації шкіл в західних областях Української РСР. – К.: Управління шкіл НКО УРСР, 1940. – 20 с.
8. Колпакиди А. КГБ. Спецоперации советской разведки / А. Колпакиди, Д. Прохоров. – М.: «Олимп», «Астрель», АСТ, 2000. – 624 с.
9. Справа оперативної розробки агента КДБ Сташинського Б.М. («Олег» – «Тарас»). – [Ел. ресурс]. – Режим доступу: http://szgu.gov.ua/index_ua/index.html%3Fp=5402.html
10. Стил Дж. Убийца, разоруженный любовью / Джон Стил // Великие Шпионы / Под ред. Алена Даллеса. – Ростов-на-Дону: Феникс, 1998. – С. 425–444.
11. Московські вбивці Бандери перед судом: Збірка матеріалів за редакцією Данила Чайковського. – Мюнхен: Українське вид-во, 1965. – 695 с.
12. Плохій С. Убивство у Мюнхені. По червоному сліду / С. Плохій. – Харків: «Клуб сімейного дозвілля», 2017. – 512 с.
13. Посівнич М. Степан Бандера – життя, присвячене свободі / Микола Посівнич. – Торонто–Львів: Літопис УПА, 2008. – 112 с.
14. Посівнич М. «Я приймаю вирок смерті». Як КГБ вбив Степана Бандеру / Микола Посівнич. – [Ел. ресурс]. – Режим доступу <http://www.istpravda.com.ua/articles/2014/10/14/145312/>;
15. Приходько Н. Богдан Сташинський: «Я виконав свій обов'язок перед Україною» / Н. Приходько [Ел. ресурс]. – Режим доступу: http://lb.ua/news/2011/08/04/109029_bogdan_stashinskiy_ya_vikonav_s.html
16. Прохоров Д. П. Сколько стоит продать Родину / Д.П. Прохоров. – СПб.: ИД «Нева», 2005. – 576 с.

REFERENCES

1. Andrukhovych Yu. Chuvyryla i chudovysko // Khreshchatyk. – 12 bereznia 2008 roku, sereda №44 (3260). – [El. resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.kreschatic.kiev.ua/ua/3260/art/1205267322.html>;
2. Arkhiv Drohobyt'skoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka (dali – Arkhiv DDPU im. I. Franka). – F. 1. – Op. 3. – Od. zb. 65.
3. Arkhiv DDPU im. I. Franka. – F. 1. – Op. 1. – Od. zb. 16.

4. Viedienieiev D. V. Dvobii bez kompromisiv. Protyborstvo spetspidrozdiliv OUN ta radianskykh syl spetsoperatsii. 1945 – 1980-ti roky: Monohrafiia / D. V. Viedienieiev, H. S. Bystrukhin. – K.: K. I. S., 2007. – 568 s.
5. Hordasevych H. Stepan Bandera: liudyna i mif / H. Hordasevych. – Lviv: LA «Piramida», 2001. – 208 s.
6. Zbirka dokumentiv ta materiialiv pro vbyvstvo Stepana Bandery 1909 – 1959 / [Uporiad. Goi P., Stepenskyi B., Sanotska R.]. – Toronto–Niu-York–Miunkhen–London–Melborn: Svitovyi Ukrainskyi Vyzvolnyi Front, 1989. – 80 s.
7. Instruktsiia pro poriadok reorhanizatsii shkil v zakhidnykh oblastiakh Ukrainskoi RSR. – K.: Upravlinnia shkil NKO URSR, 1940. – 20 s.
8. Kolpakidi A. KGB. Spetsoperatsii sovetskoy razvedki / A. Kolpakidi, D. Prokhorov. – M.: «Olimp», «Astrel», AST, 2000. – 624 s.
9. Sprava operatyvnoi rozrobky ahenta KDB Stashynskoho B.M. («Oleh» – «Taras»). – [El. resurs]. – Rezhym dostupu: http://szru.gov.ua/index_ua/index.html%3Fp=5402.html
10. Stil Dzh. Ubiytstva, razoruzhennyi lyubov'yu / Dzhon Stil // Velikie Shpiony / Pod red. Alena Dallesa. – Rostov-na-Donu: Feniks, 1998. – S. 425–444.
11. Moskovski vbyvti Bandery pered sudom: Zbirka materiialiv za redaktsiieiu Danyla Chaikovskoho. – Miunkhen: Ukrainske vyd-vo, 1965. – 695 s.
12. Plokhii S. Ubyvstvo u Miunkheni. Po chervonomu slidu / S. Plokhii. – Kharkiv: «Klub simeinoho dozvil-lia», 2017. – 512 s.
13. Posivnych M. Stepan Bandera – zhyttia, prysviachene svobodi / Mykola Posivnych. – Toronto–Lviv: Litopys UPA, 2008. – 112 s.
14. Posivnych M. «Ja prymaiu vyrok smerti». Yak KHB vbyv Stepana Banderu / Mykola Posivnych. – [El. resurs]. – Rezhym dostupu <http://www.istpravda.com.ua/articles/2014/10/14/145312/>:
15. Prykhodko N. Bohdan Stashynskiy: «Ja vykonav svii oboviazok pered Ukrainoiu» / N. Prykhodko [El. resurs]. – Rezhym dostupu: http://lb.ua/news/2011/08/04/109029_bogdan_stashynskiy_ya_vikonav_s.html
16. Prokhorov D. P. Skolko stoit prodats Rodinu / D.P. Prokhorov. – SPb.: ID «Neva», 2005. – 576 s.

Стаття надійшла до редакції 15.09.2017 р.